

Kovács Zoltán

Daedalus és

Tartsd magad mellett, közel
(vagyis legalább
ketten vagyunk itt:) s még amit tart valaki, s aki
nem te vagy és nem én vagyok
A szorító kézben persze bármi lehet
s nem zár egyetlen ujj sem tökéletesen
bár hogy itt ki
lát és mi csöpög (és kinek
a lábára?) De legyen meg a kísérlet, nem kétségbeesett
de nem is csak néhány szó kedvéért (zárójelben
a hold helyett borús éjjel
és gyöngé reflektorok, az eső elered, ronggyá ragadt
szürke csomók, levert tetők alatt csak most húzzák
a polcokra a fóliát) kiderül végre, ki áll
az ajtó és a másik között, ha akarnád
- fegyver zaja
most szoríthatod, a lágy hús, ha az egyáltalán, a
megtelő üres helyek, az óra ketyeg:
most erről beszélni

és Ikarus

A tengerparton, okos beszéd vagy valami könyv olvasása helyett
Ikarus szemgödréből kifordult néma figyelmeztetés
(persze leírva áll ez mind? a valóságban
a lezuhant hős, ha hős egyáltalán s valódi sétám
s tengerpartra zuhant Ikarus? megláttam a testet)
és a homokot barázdáló állatkák
akik megint csak túlon túl valóságosnak látszottak
a sétához, a homokba belefekvő test mellett
A néptelen tengerparton - kezdeném újra, mert rajtam kívül
nem volt senki, csak a halottnak magát tettető
Ikarus, sétám
innentől zavaros gázolás, riadt körök, a szélben könnyedén
szálló tollak
A tengerparton - mondanám, általam elhagyott parton
Ikarus bolyhos mellén átírt üzenet, kifehéredve vár
maga van
homokban oldott türelemmel
A tengerparton, szétesett befejezésként
a halott próba nyomai olvashatók
s a földnek borult tekintet a széthordott tollakkal
messze üldöz minden kíváncsit: csak
tengerparti   séta   van

igaz

néhány szó az éjszakai kocsmában.
záróra után
a visszalopódzó mesélő lepkehálója
s ahogy villan a nyél
a neonfényben.
égve felejtették a grillsütőt
hangosan roppan egy gerinc, utolsó
kifutása van most a frissnek.
a lopakodó folyton feldönt valamit
a berendezés darabjait
nyaldossa, mint afféle láng.
keresgél tehát, de zavarja a sok szilánk
„érts a szóból!” írták a falra
de farkasvakságában látni már nem lát.

hajszarító

aknázom végre a gátlásaimat
végsőkig magammal cipelve
csíkos zoknijaim. csónakázom
és rókázok. gomblyukamban
hervadt rózsza ledér tavaszi
robbanás. (keserédes remegés.)
karomon tetovált hímsólyom.
egy berni szalonban kangöröcsbe
görnyedek kókadtan a bábkor
mányoktól. ez itt
totálsörény
sakálgörény
halálsövény
örvénytörvény

